

نظام دانش بومی مرتبط با حفاظت خاک در منطقه جیرفت و کهنوج

امیر افضلی گروه^۱، رقیه جلیلیان^۲

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش کشاورزی دانشگاه تهران/ پردیس کشاورزی و منابع طبیعی کرج، ^۲دانشجوی

کارشناسی ارشد آموزش کشاورزی دانشگاه تهران/ پردیس کشاورزی و منابع طبیعی کرج

afzali.amir32@yahoo.com

امروزه حفاظت از خاک به عنوان یکی از اصلی ترین منابع پایه کشاورزی نقش به سزایی در توسعه پایدار کشاورزی در همه کشورها و مخصوصاً کشورهای در حال توسعه مانند کشور ما دارد. یکی از دلایل عدم موفقیت طرح های حفاظت از خاک عدم تطابق توصیه های مروجان با تجارب، دانش ها و شرایط بومی منطقه مورد نظر است. براساس پارادایم های جدید توسعه روستایی، ابتدا باید به راه حل های بومی رجوع کرد، اگر کارساز بود، آنها را تقویت و بهبود بخشید، در غیر این صورت از راه حل های بیرونی استفاده و و آنها را آزمایش کرد و آنها را آزمایش کرد. هدف از پژوهش حاضر بررسی نظام دانش بومی مرتبط با رفتارهای حفاظت خاک بهره برداران زراعی در منطقه جیرفت و کهنوج است که با استفاده از روش شناسی کیفی و نظام مند انجام شده است. دانش بومی، تشریح نظام شناخت و عمل گروهی از بهره برداران و روستائیان درگیر در کار کشاورزی و بهره برداری از منابع طبیعی است که از یک حوزه جغرافیایی خاص به طور طبیعی سرچشمه می گیرد. در این پژوهش نظام دانش بومی مرتبط با حفاظت از خاک در شهرستان های جیرفت و کهنوج که به عنوان دو قطب مهم تولید محصولات کشاورزی در کشور می باشند، معرفی می شود. یافته های این مطالعه نشان می دهد که نظام دانش بومی مرتبط با حفاظت خاک در این منطقه، بر بنیان و شالوده مدیریت منابع طبیعی به شیوه مشارکتی است.

کلمات کلیدی: دانش بومی، حفاظت خاک، جیرفت و کهنوج